

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **Ing. J. K.**, zastoupeného JUDr. Bedri Tomáškem, advokátem se sídlem Kolín IV., Politických vězňů 27, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Praze**, se sídlem Praha 2, Žitná 12, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2004, č. j. 6 Ca 77/2003 - 14,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze ve výroku, kterým byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce. Napadeným usnesením bylo stěžovateli přiznáno osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a zamítnut návrh na ustanovení zástupce (výrok II.) v řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2002, č. j. 9643/02 - 130, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru vydanému Finančním úřadem v Kolíně na daň z přidané hodnoty ve výši 17 407 Kč. Zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce městský soud odůvodnil tím, že stěžovatel je v dané věci zastoupen advokátem na základě plné moci.

Stěžovatel v kasační stížnosti brojí proti výroku o neustanovení zástupce, když namítá, že je sice pravdou, že si zvolil advokáta na plnou moc, ale jen z toho důvodu, že by do rozhodnutí soudu o jeho žádosti o ustanovení zástupce mohla uplynout propadná lhůta k podání žaloby. Namítá, že za této situace nemohl postupovat jinak a udělil plnou moc

advokátovi, ačkoli na hrazení nákladů právního zastoupení nemá dostatečné prostředky. Skutečnost, že nemá dostatečné finanční prostředky, konstatoval i Městský soud v Praze, když vyhověl jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Vzhledem k uvedenému stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze ve výroku, jímž se zamítá návrh žalobce na ustanovení zástupce, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Stěžovatel namítá, že městský soud pochybil, když mu neustanovil advokáta zástupcem v řízení o žalobě, i když již zástupce v tomto řízení má. Tuto jeho námitku lze podřadit pod důvod kasační stížnosti obsažený v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Při posouzení této námitky vycházel Nejvyšší správní soud ze znění § 35 odst. 7 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát. Požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Podle § 35 odst. 6 s. ř. s. může mít účastník v téže věci jen jednoho zástupce.

V dané věci stěžovatel návrhem ze dne 24. 4. 2003 požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2002, č. j. 9643/02 - 130. Stěžovatel výslovně žádal, aby mu byl ustanoven advokát JUDr. Bedri Tomášek, který je s věcí obeznámen. Uvedený advokát však stěžovatele v tomto řízení v rozhodné době zastupoval, a to na základě plné moci ze dne 8. 1. 2003. Tuto skutečnost potvrzuje i stěžovatel v kasační stížnosti s tím, že neměl jinou možnost, než si advokáta zvolit, neboť se obával marného uplynutí lhůty k podání žaloby. Nejvyšší správní soud k tomuto poznamenává, že obava stěžovatele nebyla na místě a byla zcela nedůvodná, neboť jak vyplývá z poslední věty výše citovaného ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. - lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení neběží mj. po dobu ode dne podání žádosti o ustanovení zástupce do právní moci rozhodnutí o této žádosti. Stěžovatel tak mohl požádat o ustanovení zástupce ještě před podáním žaloby bez obav o uplynutí lhůty k jejímu podání. Ke stavení lhůty k podání návrhu na zahájení řízení dochází ze zákona proto, že největší nároky po odborné stránce jsou na účastníka řízení kladeny právě formulováním samotného návrhu na zahájení řízení (žaloby), který je navíc třeba podat v poměrně krátkém časovém úseku.

Pro ustanovení zástupce soudem tak zákon stanoví několik podmínek (§ 35 odst. 7 s. ř. s.): především musí být dány předpoklady pro osvobození navrhovatele od soudních poplatků (tuto podmínku stěžovatel nepochybně splňuje, když mu městský soud napadeným usnesením toto osvobození přiznal). Druhou podmínkou pak je, aby ustanovení zástupce bylo třeba k ochraně práv navrhovatele. V dané věci však stěžovatel v rozhodné době zastoupen advokátem byl, a to na základě plné moci. Jak vyplývá ze spisu, stěžovatelem

zvolený advokát JUDr. Bedri Tomášek v daném řízení stěžovatele řádně zastupuje, podává opravné prostředky i jiné návrhy a náležitě tak dbá o ochranu jeho práv. Městský soud v Praze tak nepochybil, když splnění druhé podmínky v daném případě neshledal a návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl.

Ke skutečnosti, že za řízení o kasační stížnosti nebyl vybírán soudní poplatek, je třeba uvést, že stěžovatel byl v řízení o žalobě osvobozen od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že se v dané věci nezměnily majetkové poměry stěžovatele (stěžovatel napadl kasační stížností právě usnesení, jímž byl mj. od placení soudních poplatků osvobozen), nebyl již tento vyzýván k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, neboť lze oprávněně předpokládat, že by byl osvobozen i od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti; tak již judikoval Nejvyšší správní soud ve věci sp. zn. 1 Afs 5/2003.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že není dán kasační stížností uplatněný důvod pro zrušení napadeného usnesení, a proto kasační stížnost žalobce jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

